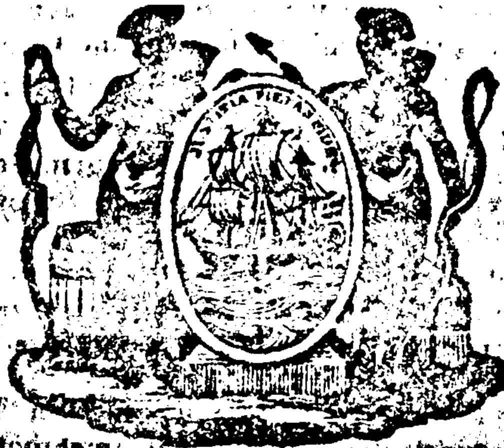
Ao. 1858. Donderdag

No. 123. 14 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 October 1858.

Naar aanleiding der zich eenige malen herhaald hebbende kleine branden, die welligt voor een gedeelte aan boosaardig opzet van enkele kwaadwilligen zijn te wijten, acht de Gouvernement het nuttig bij deze te herhalen de door den Procureur Generaal bereids op den 7n September jl. in het Gouvernements Advertentie Blad, aan alle goede ingezetenen gerigte uitnoodiging.

Elkeen, van welken rang of stand ook, wordt dringend aanbevolen, zoowel in zijn eigen als in het belang van het algemeen, zich niet te onttrekken aan het doen van de van oudsher bestaande wijkpatrouilles, maar die integendeel met de grootste naauwgezetheid en gestrengheid te verrigten. De last hierdoor aan sommigen berokkend, wordt immers voorzeker rijkelijk opgewogen, door de nuttige strekking dezer patrouilles, namelijk het spoedig alarm geven en in vele gevallen het voorkomen van brand.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 October 1858.

De Agenten van Policie J. Kupper en M. Biert, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, uit 's lands dienst ontslagen.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 October 1858.

Bij Koninklijk Besluit van den 16 Augustus jl. No. 73, is tot Officier van Gezondheid der 2de klasse bij de Militaire Geneeskundige dienst der Landmagt in *West Indie* bevorderd, de Officier van Gezondheid der 3e klasse bij die dienst, A. L. A. Stock.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 October 1858.

Bij Koninklijk Besluit van den 28 Augustus jl. No. 136, is de Heer Henry Sawyer erkend als Consul der *Vereenigde Staten van Noord Amerika*, te *Paramaribo*.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

8 Oct. Van het slavenkind *Julius Johannis*, geboren in 1857, zoon van *Jeannette*, toebehoorende aan P. van der Meer.

" " Van de slaven: *Ahlen*, geboren in 1811, en *Azetta*, geboren in 1817, kinderen van *Francina*, en *Caro*, geboren in 1837, *Guillain*, geboren in 1840, *Evelia*, geboren in 1843 en *Cornelis*, geboren in 1849, kinderen, van *Azetta* en *Wilhelmina Christina*, geboren in 1855, door den vrijdom aan E. Kölle.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Derde Afkondiging.

Op *DONDERDAG*, 14 October, *geene* **AUDIENTIE** noch **RECEPTIE** bij Z. Exc. den Gouverneur.

De Adjudant van den Gouverneur,
P. M. NETSCHER.

De PROCUREUR GENERAAL der Kolonie *Suriname*

In aanmerking nemende, dat bij artikel 1 der Publicatie van den 12 Mei 1857 (G. B. No. 6) is voorgeschreven dat alle huizen, woningen en gebouwen, geene uitgezonderd, staande in het gedeelte der stad *Paramaribo*, dat begrensd wordt door de *Steenbakkersgracht*, de *Zwartenhovenbrug straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de rivier *Suriname*, vóór den 1sten Januarij 1859 zullen moeten zijn gedekt met pannen, tigchels, leijen of ander onbrandbare stoffen.

noodigt de eigenaren van huizen, staande en gelegen in het evengemeld gedeelte dezer stad, bij deze uit om in tijds voor eene behoorlijke nakoming van dit voorschrift der Wet te zorgen en daartoe, zich persoonlijk te overtuigen of de daken, zoowel der neven- of kleinere gebouwen als van het hoofdgebouw, behoorlijk met onbrandbare stoffen gedekt zijn, en daar waar zoodanige dekking mogt ontbreken, hierin vóór het bij de Wet bepaalde tijdstip de vereischte verbetering te brengen.

De Procureur Generaal durft zich vleijen dat de goede Ingezetenen dezer stad, die in de laatste dagen zooveel bereidwilligheid aan den dag gelegd hebben om mede te werken tot afwering van al hetgeen de veiligheid der eigendommen zou kunnen in gevaar brengen, ook in deze van hunnen eerbied voor de Wet zullen doen blijken, waardoor zij zich tevens zullen besparen alle nadeelige gevolgen die een tegenovergestelde handelwijze uit den aard der zaak voor hen zal moeten hebben.

Paramaribo, den 13 October 1858.

De Procureur Generaal,
J. W. GEFKEN.

[12226] De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15n. October 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen: **Twee** zoogenaamde **Matrozen Ponten** en *twee* Kajagers, aankomende C. Jacobs geboren Sinderhoek.

Paramaribo, den 13 October 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

SURINAAMSCHE KOLONIALE BIBLIOTHEEK.

De Catalogus van de voorhanden zijnde Boeken, eerstdaags ter perse zullende worden gelegd, noodigt de Commissie voor de Bibliotheek degenen, die aan genoemde inrigting Boeken hebben toegezegd of nog ten geschenke willen geven, beleefdelijk uit, om dezelven vóór ultimo dezer maand bij den Secretaris te willen inzenden.

Paramaribo, den 11 October 1858.

Namens de Commissie voorn.
CHs. LANDRÉ,
Voorzitter.
P. M. NETSCHER,
Secretaris.

De opening van de BIBLIOTHEEK zal nader worden aangekondigd.

(*Vervolg van het* **MAIL-NIEUWS**.)

Op den 3den September had de koning de geheele koninklijke familie op het paleis te Amsterdam vereenigd en vertoonde zich des namiddags, met den prins van Oranje, die tusschen zijne koninklijke ouders had plaats genomen, op het balcon, omringd door al de prinsen en prinsessen van den

bloede. Het was een treffend tooneel, want het volk, dat zich bij duizendtallen op den Dam verdrong, hief een gejuich aan, dat geen einde scheen te zullen nemen. Kort daarop volgde een welkomsgroet aan den prins van Oranje, in den vorm van eene serenade, waaraan bijna alles wat Amsterdam bezit aan muzikale talenten (en dat zegt zeer veel) deel nam. De indruk dien dit maakte was van dien aard, dat de koning den componist van het den prins toegezonden lied, den heer Richard Hol, dadelijk een prachtig gouden horologie, met het portret van den prins (*en email*) versierd, ten geschenke zond. De volgende dag, den 4den, de verjaardag van den prins, was een feestdag, die niet alleen te Amsterdam, maar overal tot in de kleinste plaatsen van Nederland, zoowel in den achterhoek van Gelderland, als op het platte land van Noord Brabant en Limburg, zoowel in de veenen van Drenthe en Friesland als in de Fabriek plaatsen van het nijvere Twenthe, nog lang in aangename herinnering zal blijven. Overal wapperden vlaggen, overal heerschte den geheelen dag eene dankbare feestvreugde en besloot men den avond met illuminatie, vuurwerk, bals, concerten, comedien cantates, feestmalen, wedstrijden of andere vreugde bedrijven. Het zou onmogelijk zijn dat alles te omschrijven. Rotterdam, Leeuwarden, Groningen, 's Hertogenbosch en alle andere voorname plaatsen wedijverden in prachtige en kostbare illuminatien. Doch Amsterdam, dat het geluk had het koninklijk gezin binnen zijne muren te ontvangen, waar de koning zijn zoon als het ware aan het geheele Nederlandsche volk voorstelde, was teregt in het feestkleed getooid, en deed op onbekrompen wijze blijken van hare gehechtheid aan het koninklijk huis. Des voormiddags had op den Dam eene schouwspel op. Des avonds werd er eene illuminatie ontstoken, zooals Amsterdam nimmer te voren heeft te zien gegeven. In elf rijtuigen gezeten, reed de geheele koninklijke familie door de stad, ditmaal voorafgegaan en gevolgd door een peloton kavallerie; welke voorzorg geroemd werd, omdat anders de vorsten, die gewoon zijn zich zonder eenige bedekking onder de burgers te begeven, nu ligtelijk in gedrang hadden kunnen geraken. Men schatte toch dat er eene populatie van 2 à 3 maal honderd duizend menschen op de been was, want, behalve de bevolking van Amsterdam, hadden alle middelen van vervoer den geheelen dag menschen massa's in de stad geworpen. Een der treinen langs den Rijnspoorweg bestond uit 70 van die kolossale wagens. Doch staan wij nog even stil bij de illuminatie zelve; zij zal de maatstaf kunnen zijn waarnaar men het overige kan afmeten.

Deze illuminatie toch gaf meer dan zij beloofd had, en welke groote verwachtingen het publiek er over koesterde, de uitslag ging verder dan men zich had durven voorstellen. Geen wijk, bijna geen huis waar geen feestlicht schitterde ter eere van den verjaardag des kroonprinsen. Op de meeste hoofdgrachten hadden de particulieren zich verstaan om aan de waterzijde te illumineeren, van daar onafzienbare rijen lichtguirlandes wier sierlijke slingers, in het water weerkaatst, van de bruggen gezien eene betooverende uitwerking te weeg bragten. In de straten, was het schouwspel meer verscheiden, daar hier de meeste personen zonder overleg met hunne buren te werk waren gegaan. De gewone illuminatien met lampions werden, door een voor het oog zeer aangename afwisseling, veelvuldig onderbroken door gas illuminatiën, meestal sterren, gekroonde W's of wapens voorstellende. Het bij uitstek gunstig stille weder was oorzaak dat deze soort van verlichting zich van haar voordeeligsten kant liet zien; niet de minste windvlaag kwam de harmonie der verschillende figuren verstoren. Het spreekt van zelf dat van alle illuminatien bij particulieren, die door pracht of smaak het oog trokken hier geen gewag kan worden gemaakt; hoe velen ook uit het groote aantal der vermelding waard mogen geheeten worden.

Onder de openbare verlichtingen noemen wij slechts de voornaamste. Het monument op den Dam was door ranke lichtzuilen omgeven, die sierlijke bogen droegen, welke met sterren gekroond waren. Van de gaz verlichtingen was deze zeker de schoonste vooral ook om het effect van dien flikkerenden koepel, die naar alle kanten over het ruime plein zijne lichtstralen heenschoot, en over de woelende menigte het paleis, de bloemen en de vier fonteinen welke het monument omgaven een tooverachtigen glans verspreidden. Heerlijk schoon was ook de verlichting voor het gebouw der kon. marine. Zij bestond uit een buitengewoon groot anker in een krans van lauriertakken en gedekt door een gekroonde W. Daar dit door het breede water van den wandelaar gescheiden was, bleven de toestellen die haar droegen voor het oog verborgen; zoodat de reusachtige lichtfiguren als het ware in de lucht zweefden. Het sierlijke, smaakvolle en grootsche dezer illuminatie trok reeds van verre het oog en maakte elks bewondering gaande. De eigenaardige verlichting der studenten societeit in de Kalverstraat, lokte een tal van toeschouwers. Op de bovenramen van het gebouw hing een breede en lange vlag, geheel uit lampions bestaande, van verschillende kleuren, welke zoodanig gevoegd waren, dat de banen der vlag, de verschillende fakulteitskleuren vertoonden. De Nederlandsche bank prijkte voor den gevel met een lichttempel van gazvlammen, waarboven de Nederlandsche driekleur als transparant was aangebragt. Onder de societeitsgebouwen verdient vooral vermelding het genootschap *Arti et Amicitiae*. Het devies der societeit, de koninklijke kroon, het naamcijfer des konings en van den prins versierden in letters van licht den gevel. Een soortgelijke gaz-illuminatie, die een hooge en breede poort vormde, waarin de dagteekening van 's Prinsen verjaardag, 4 September, schitterde, was opgerigt voor het Russisch consulaat. Een aantal woningen van particulieren waren met dergelijke poorten, hoewel niet allen op dezelfde groote schaal, verlicht.

Twee der stoomschepen van den heer van Vlissingen, die in het IJ op stroom lagen, namen op eigenaardige wijs aan de algemeene verlichting deel. Het een was van den top der masten tot aan de boorden met lampions verlicht, die mede langs de ra's breede armen vormden. Het andere overschitterde, bij tusschenpoozen, de verlichting der huizen en kaden door een electriek licht, dat door den zachteren purpergoed van veelkleurig Bengaalsch vuur werd afgewisseld. Nu en dan stegen van dien bodem veelkleurige vuurpijlen in de lucht.

Dit alles werd echter overtroffen door de grootsche verlichting van de Hoogesluis, die even indrukwekkend als smaakvol was. De breede bogen van deze trotsche brug, waren door lichtkransen omgeven. Aan de beide zijden en in het midden verhieven zich vier reusachtige pijramiden door slingers van rood en wit licht met elkander en met de zes zuilen verbonden, die uit het breede rasterwerk, dat mede verlicht was, omhoog schoten. Men berekent het aantal lampions hiervoor gebezigd op zestien duizend. Van de beide andere bruggen over den Amstel leverde deze verlichting een onbeschrijfelijk schoon en grootsch schouwspel op. Het scheen of zich in de verte een stad van vuur met hemelhooge torens vertoonde; en dit schitterend effekt werd nog verhoogd door de weerkaatsing in het breede water. Eenige ranke schuitjes met lampions, andere met Chineesche ballons verlicht, gleden over den waterspiegel voort en daar door den schitterenden glans van de verlichting op de brug en de kaden, roeijers en riemen onzigtbaar bleven, en de riemslagen door het gedruisch der joelende massa's niet gehoord werden, bragten deze het hunne toe tot den fantastischen indruk, dien het prachtig schouwspel bij de ontelbare aanschouwers opwekte.

Toen de hofrijtuigen op de hoogte van het Waterkantoor waren aangekomen, werd op den Schreijerstoren een sein gegeven aan de stoomboot, waarvan wij boven gewaagden, en aanstonds werd er op dien bodem een groote gekroonde W ontstoken, die zich in de lucht verheffende, met het Bengaalsch vuur, de duisternis over het water eensklaps in een hellen vuurgloed veranderde.

Niet alleen de bevolking, maar ook het Hof; ... de drie volgende dagen feest. Audientie en diners waren druk bezocht; ook werd er een bal aan het hof gegeven, waarop meer dan 1000 personen genoodigd waren. Meest alle openbare en liefdadige inrigtingen ontvingen koninklijk bezoek en ondervonden koninklijke liefdadigheid. Ook de volksfeesten, die in massa gegeven werden, genoten eenige oogenblikken de eer van des prinsen tegenwoordigheid. De wijze waarop de koninklijke familie in den schouwburg werd ontvangen, gaat alle beschrijving te boven. Er heerschte een geestdrift zoo als zelden gezien werd. Den 8sten, nadat de koning en de prins van Oranje nog het feestelijk inheijen van den eersten paal voor het te bouwen paleis voor volksvlijt hadden bijgewoond, keerde het vorstelijk gezin naar de residentie terug. Daar had men intusschen almede groote aanstalten gemaakt om een driedaagsch volksfeest te vieren. De vorsten werden met luid gejuich ingehaald en na den drukken vreugdvollen dag, werd er eene illuminatie ontstoken, in alle opzigten eene stad als des konings residentie waardig. Daarna volgden volksfeesten van allerlei aard elkander op, tot dat een schitterend vuurwerk het geheel tot een luistervol slot verstrekte.

Aan eene bijzonderheid moeten wij nog plaats verleenen; zij betreft het bezoek van den prins van Oranje bij den heer E. C. Scharff te Amsterdam.

Het is bekend, met welke verknochtheid de familie Scharff steeds aan het stamhuis van Oranje gehecht was. Gaven daden van die gevoelens weleer in benarde tijden blijk, later ont-

vingen de vorsten uit dat Huis bij hunne komst in Amsterdam steeds in woorden de verzekering, dat die gevoelens nog onveranderd waren, ook al gaven de tijdsomstandigheden geene gelegenheid ze op andere wijze te betoonen. Ditmaal nu had de koning den heer Scharff in de lange reeks van bezoekers ter audiëntie gemist, en naauwelijks was het vorstelijk gezin Maandag, na den afloop der audiëntie met de genoodigden aan den disch gezeten, of Z. M. informeerde zich met de meeste belangstelling naar den heer Scharff, en vernam spoedig dat diens afwezigheid was toe te schrijven aan de moeijelijkheid, zoo niet de onmogelijkheid, zich ten hove te vertoonen, door ligchaamsgebrek veroorzaakt. Dadelijk droeg Z. M. den prins van Oranje alstoen in de hartelijkste woorden den last op, den heer Scharff te gaan bezoeken, om hem te betuigen hoe leed het Z. M. geweest was een zoo getrouw vriend van HD. huis niet ter audientie te mogen zien, en den heer Scharff wijders de verzekering van Zr. Ms. hoogachting over te brengen; — van welken aangenamen last de prins van Oranje, geheel in den geest zijns koninklijken vaders, zich den volgenden dag bij den heer Scharff kweet.

De prins van Oranje is ter gelegenheid van zijn 18den verjaardag bevorderd tot Schout bij nacht en tot generaal majoor, zoowel bij het leger in Nederland als bij dat in Oost Indie. De prins heeft bij zijne terugkomst in de residentie dadelijk zijn paleis betrokken op de Kneuterdijk, waarheen de koning hem plegtig heeft geleid. Alle corporatien en diplomaten hebben zich vervolgens aan den prins doen voorstellen. Den 14den heeft de prins voor het eerst met eenig ceremonieel, zijne plaats ingenomen in den raad van State.

H. M. de Koningin is met prins Alexander den 13den September naar Stuttgardt vertrokken, om den verjaardag van HD. vader te vieren.

De Koning heeft aan de stad Rotterdam een bezoek toegezegd met den prins van Oranje, in de maand October; men denkt den 5den.

De weersgesteldheid was in het Moederland weder bij uitstek warm. De thermometer klom, niettegenstaande het gevorderde jaargetijde, op sommige plaatsen weder tot 90 gr. F. Bij zoodanige gunstige weersgesteldheid, begonnen de vruchtboomen voor de tweede maal te bloeijen en kwam het gras nog zoo welig te voorschijn, dat niet alleen aan geene schaarschte van veevoeder meer te denken viel, maar dat het hooi zelfs reeds aanzienlijk in prijs was gedaald. De levensmiddelen bleven mede in prijs dalen; op sommige markten golden de aardappelen slechts f 1 — à f 1.25 het mud, een prijs die men in vele jaren niet zoo laag gekend heeft.

Men wil dat het bombardement van Djeddah weinig schade in die stad heeft veroorzaakt. Een tien- of twaalftal personen zijn daarbij omgekomen. De schuldigen aan de slagting der Europeanen zijn onthoofd geworden. De beulen deden dit echter zoo onhandig en op zulk eene verschrikkelijke wijze, dat de matrozen van de *Cyclops* die gedwongen waren deze executie bij te wonen, meerendeels daarvan geen getuige hebben kunnen zijn, zonder diep getroffen te worden. De veroordeelden hebben bijna allen hun doodvonnis met onwrikbaren moed ondergaan en hunne misdaad erkend.

—Met de vorstendommen schijnen de zaken nog niet zoo vlot te gaan als men wel zoude wenschen. Het schijnt nu reeds te blijken, hoe onvoldoende het werk der conferentie is. Zoo zou b. v. prins Vogorides, een man die in de doorgeworstelde moeijelijke omstandigheden, een zoo hoogst gewigtige rol heeft vervuld, niet in aanmerking kunnen komen bij de verkiezingen der hospodars, en dus zijn plaats op het staatstooneel voor een ander moeten ruimen en dat alleen omdat hij geen *geboren* Roumaan is.— Overigens trekt de finantieele toestand van Turkije algemeen de aandacht. Men weet dat de sultan zelf onbewust was van de schrikbarende verspillingen, waaraan zich zijne talrijke sultanes en nog talrijker kroost schuldig maakten en het schijnt zelfs, dat hij vroeger daarop attent gemaakt, weinig geloof sloeg aan de gedane mededeelingen. Voor eenigen tijd echter, wenschte Fuad-pacha te Parijs te onderhandelen over het sluiten van eene geldleening ten behoeve van het Turksche rijk; doch de bankiers maakten hem opmerksaam, dat de sultan zich gedroeg als een tweeden croesus, want dat een zijner zonen, een prinsje van 12 jaren, te Parijs, bij een der fabriekanten een massief gouden servies had besteld, met edelgesteenten omzet en dat de kunstenaar die het gemaakt had, dat prachtige werk had tentoongesteld en de geheele wereld het bewonderde. Maar men legde hem tevens persoonlijk de vraag voor of men in Konstantinopel van meening was, dat zulke enorme geldverspillingen geschikt waren om de Europesche mogendheden vertrouwen te doen stellen in het finantieel beheer van Turkije. Met deze kennisgeving van Fuad-pacha in de hand ijlde de groot-vizier naar den sultan, om dezen nogmaals op de te hooge uitgaven opmerkzaam te maken, en tevens zijn ontslag te vragen. De vizier hield zich reeds zoo verzekerd dit laatste, al ware het dan ook vergezeld van een bewijs der vorstelijke ongenade, te zullen ontvangen, dat hij in de eerste 24 uren alle officieele werkzaamheden van de hand wees, met de eenvoudige verklaring, dat men zich daarmede maar tot zijnen opvolger moest wenden. Zoo waren er intusschen reeds 48 uren verloopen, toen hij bij den sultan werd ontboden, waar hem eene minzame ontvangst ten deel viel, terwijl hij tevens van zijnen vorst eenen persoonlijken lofspraak ontving voor zijne getrouwe pligtsvervulling, met kennisgeving van een besluit, waarbij hem den last werd opgedragen tot herstelling en regeling van den finantieelen toestand. Wat in dien tusschentijd in de geheime binnenzalen van het Groot-Heerlijk paleis en den harem is voorgevallen, daaromtrent kan men natuurlijk slechts gissingen maken. Doch wat hiervan zij, zooveel is er wel van bekend geworden, dat er binnen die muren, zoowel bij de sultanes als bij de slaven en slavinnen, een panische schrik heeft geheerscht, en dat er twintig, volgens anderen veertig, in dat gebouw aanwezige vrouwen, met al de tot haren hofstoet behoorende personen, in ongenade zijn gevallen. Waarschijnlijk had men zich hiervan nog wel meerdere en meer ernstige gevolgen voorgesteld; althans bij de Verheven Porte heerschte geene geringe agitatie, en eerst de afkondiging van het bevelschrift, dat het finantiewezen onderzocht en geregeld zou worden, bragt de ontstelde gemoederen tot bedaren.

Intusschen sprong de leening af, doch men is er in geslaagd die te Londen met het huis Dent Palmer & Co. te sluiten, natuurlijk tot voor Turkije bezwarende voorwaarden en onder verband van de inkomsten der tollen te Konstantinopel.

— Volgens het *Court Journal* bood Jung Bahadoor, die thans voor de tweede maal in Engeland zal komen, gedurende zijn vorig verblijf in Engeland, aan eene dame van hoogen rang en zeldzame schoonheid zijne hand aan. Deze dame weigerde die echter, vermits het verschil van godsdienst en van landaard haar niet tot dat huwelijk kon doen besluiten. Voor dat Jung Bahador nu vertrok, stelde hij aan de dame een prachtigen ring ter hand, waarbij hij de verzekering voegde dat, zoo zij te eeniger tijd den een of anderen wensch verlangde vervuld te zien, hij op de ontvangst van dien ring, dien wensch in vervulling zou brengen. Na den moord van Cawnpore zond hem de dame den ring terug, met verzoek om den moord harer landgenooten te wreken. Het is op die wijze, dat de medewerking van Jung Bahadoor in het onderdrukken van den opstand en het bestrijden zijner geloofsgenooten verklaard moet worden.

—Men heeft met leedwezen vernomen, dat er eene geweldige storing is ondervonden in de werking van den trans-atlantischen telegraaf. Men seint wel, maar de seinen zijn onverstaanbaar. De bekwaamste ingenieurs zijn werkzaam om zoo mogelijk de kwestie op te lossen, doch het is hen tot nog toe niet mogen gelukken. Ziehier wat het lid van het Fransche instituut, de heer Babinet, deswege in het *Journal des Débats* mededeelt:

» De lezers van het *Journal des Débats* zullen zich waarschijnlijk, uit een vroeger door mij bij dit blad ingezonden artikel, herinneren dat ik een der eerste ben geweest, die het gunstig resultaat van den Trans-Atlantischen kabel als eene soort van wonder beschouwde. De zaak was dan ook te meer verdienstelijk, omdat wij nog kort te voren een onderhoud hadden gehad met eenige beambten der Fransche telegrafen, waarin deze met ons van oordeel waren, dat het bijna eene onmogelijkheid was, langs zulk een geleider eene voldoende werking te verkrijgen. Het kan ook niet anders, of een electrische stroom, langs een metaaldraad loopende, die door andere metaaldraden omgeven is, moet wel eene sterke opeenhooping van electriciteit te weeg brengen, maar, op den langen weg ook genoeg verflaauwen, om somtijds een geheel ander sein over te brengen, dan in de dépêche bedoeld of eigenlijk op de plaats der afzending, door den telegrafist werkelijk gegeven was. Het eenige middel om dit te voorkomen, bestaat hierin, dat men geen sein laat volgen, voor men met zekerheid kan berekenen, dat het voorgaande goed is overgekomen, hetgeen evenwel een aanmerkelijk tijdverlies moet veroorzaken. Het is ten naasten bij hetzelfde verschijnsel, hetwelk men waarneemt in een lokaal, waarin verschillende sterke echo's zijn, en waar men dus, om alle verwarring te voorkomen, wanneer men deze wil laten hooren, verpligt is, bij ieder woord een oogenblik te pauseren. Dit ongemak had zich reeds op den kabel in het Kanaal, in het klein voorgedaan, waar het evenwel wegens de zwakke terugstrooming gemakkelijk te verhelpen was, door eene verandering in het stelsel der minder gevoelige magnetische toestellen. Met den kabel naar Algerie heeft men thans niet minder met hetzelfde bezwaar te kampen; en wat den Trans-Atlantischen kabel betreft, waarop de Engelschen en Amerikanen zich overigens niet ten onregte beroemen, zoo is het toch bekend, dat men alleen voor de dépêche der koningin aan den president der Vereenigde Staten, alles te zamen gerekend, twintig uren heeft moeten besteden. Men spreekt nu van in dezelfde rigting een tweeden kabel te leggen; maar men had welligt voorzigtiger gedaan, met terstond een dozijn kabels te *fabriceren*. Bij de verkregene resultaten is het intusschen onbegrijpelijk, hoe de dagbladen nog zooveel ophef maken van het overseinen van honderd woorden in twintig uren."

De bekendmaking van de stoornis had zoo grooten invloed op den koers der aandeelen van de Maatschappij, dat zij denzelfden dag van 850 p. st. op 300 p. st. zijn gedaald.

—Een Berlijnsch dagblad bevat het volgende berigt voor welks juistheid het instaat. Onder de voorwerpen, door eene oude in een gasthuis overleden vrouw nagelaten, bevond zich een zeer oude leuningstoel van gothischen stijl en rijk versierd. Bij den verkoop werd deze armstoel gekocht door een vreemdeling, voor den prijs van vijfhonderd francs; de verwondering hield op, toen men vernam wat de

afkomst van het meubelstuk was. Deze stoel was eertijds, benevens andere voorwerpen door de standen van Moravie aan de keizerin Maria Theresia aangeboden en geruimen tijd stond hij in een van hare vertrekken. Na den dood dezer vorstin, kwam hij aan Koningin Maria Antoinetta, aan wie zij hem had vermaakt; later was het een der voornaamste meubelstukken aan Lodewijk XVI in zijne gevangenis in den Temple toegestaan. De kamerdienaar des konings, Clery, erfde den stoel en nam dien mede naar Engeland, waar hij in handen overging van den prins-regent en daarna in die van den hertog van Cumberland, die hem mede naar Berlijn bragt. Daar werd hij aan een behanger gegeven tot reparatie en de werkman, met den arbeid belast, vond in den rug eene speld met brillanten, het portret van een knaap, met potlood geteekend en verscheiden kleine blaadjes papier, zeer fijn beschreven. Hij verborg zijn vond, verkocht de speld en gaf het portret, benevens de blaadjes aan een zijner vrienden, een horologiemaker die ze wist te lezen. Het waren vele geheimen en zeer belangrijke mededeelingen welke Lodewijk XVI had ter neder geschreven, in de hoop, dat zij aan den dauphijn, zijn zoon, wiens beeldtenis daarbij gevoegd was, in handen zouden komen, en zijne ontsnapping mogelijk zouden maken. De horologiemaker, in wiens handen deze papieren kwamen, heette Naundorf. Eenige jaren later stelde hij zich, steunende op deze papieren tot pretendent en verklaarde Lodewijk XVII te zijn. Deze pretendent woonde in 1844 in Belgie, waar hij zich Morel de St. Didier noemde, en stierf in 1849. De Berlijnsche behanger, die de ontdekking dezer stukken kende, maar om goede redenen het stilzwijgen bewaarde, is sedert gestorven, na aan zijne bloedverwanten de zaak te hebben medegedeeld. Na de komst tot den troon van Cumberland was de armstoel te Berlijn, in handen van een particulier gebleven. Een bloedverwant echter van den behanger heeft, toen de leuningstoel in veiling kwam, dien gekocht om dien authentiek te doen erkennen en in Oostenrijk te verkoopen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk 15 dezer.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Stad Stavoren, kapt. Hoekstra, adres bij M. M. Curiel.

Cuba, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bes, adres bij J. Gisius.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Op ZONDAG den 17 October 1858, des voormiddags ten *half negen* ure (en voortaan weder elken ZONDAG) **Godsdienstoefening** bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente* in het Kerkgebouw der Gemeente.

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID.

Op verzoek van eenige Dames, hebben de ondergeteekenden, uitmakende de Commissie voor de LOTERIJ, besloten de termijn tot inzending der **VOORWERPEN** nog te verlengen tot *Medio November* a. s. terwijl zij deze gelegenheid nogmaals te baat neemt, de LOTERIJ in aller medewerking aan te bevelen, ten einde de verwachting der Maatschappij van Weldadigheid niet worde teleurgesteld.

Paramaribo, den 11 October 1858.

H. J. BLANCKE.
J. G. MEURS.
E. A. J. VAN GOGH.

Rivier Stoomvaart dienst.

De »*ELIZA*" vertrekt **ZONDAG** den 17 e. k. des morgens ten 8 ure naar Post *SOMMELSDIJK* en zal hare **Reizen** vervolgen, zoo als dezelven vroeger waren aangekondigd.

Paramaribo, den 13 October 1858.

H. LYON & Co.

[12215] Over *zes weken*, den juisten dag nader te bepalen, zal op publieke Vendu worden verkocht:

De Plantage **WELTEVREDEN** c. a. met *SLAVENMAGT*, etc. gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.

Paramaribo, den 13 October 1858.

M. J. DE HART, qq.

BANANNEN

verkrijgbaar op Plant. *Adrichem in Malappica.*— Adres bij [12217] N. BOX & Co.

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,

zal **Morgen** om 9 uren verkoopen:
Provisien, Stukgoederen,
alsmede: een partijtje 1 en 1½ dm. Wana en Kopie planken, te bezigtigen op het Erf van den Heer G. P. EMANUELS aan de *Waterkant.* (12224)

Wordt te *HUUR* gevraagd

Tegen *Extra LOON*, een **twaalftal MEIDEN** om in *Nickerie* **KOFFIJ** te plukken.

Adres bij
[12223] E. B. STUGER.

Wordt te *HUUR* gevraagd:

Een *bekwame* **HUISMEID**, om onmiddellijk in dienst te treden.

Adres bij
A. H. VAN BORCHAREN & Co.
[12222]

Een partijtje JENEVER in Entrepot, verkrijgbaar bij
[12216] N. BOX & Co.

Opregte Jamaica RUM
in Damejeanes, bij
(12221) P. J. BOAS.

ZOUT in blomvaten,
goedkoop te bekomen bij
(12218) **THOMAS GREEN.**

TE KOOP

12 a 15 mille Bolletrie *CINGELS* mits Contant bij
(12220) C. P. EMANUELS.

Vermist

Den 6den dezer, een mooi **WIT HONDJE**, met *ZWARTE VLEKKEN*, hebbende een lederen BAND en een groen KOORD om den hals.— Die hetzelve ter dezer Drukkerij terug bezorgt zal **genereus beloond worden.**
(12219)

CORRESPONDENTIE.

Het artikel, geteekend B., behelzende eenige voorstellen omtrent brandbluschmiddelen, zal in ons volgend nommer worden opgenomen.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar ƒ 20—
voor zes maanden „ 11—
„ drie „ „ 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant „ —25
De prijs der Advertentien is per regel „ —25